

[Ministeren for handel, industri og søfart.] også importen af krydderier i januar kvartal i år blev femdoblet i forhold til importen i januar kvartal i fjor. Lad mig nævne, at importen af bændler blev firedoblet i januar kvartal i år i forhold til importen i januar kvartal i fjor. Dette er kun et lille og på grund af den korte tid, der har været til rådighed, ret tilfældigt uddrag af handelsstatistikken, men det bekræfter for mig, at de synspunkter, der er vore, er rigtige. Liberaliseringen medfører for Danmarks vedkommende en øget import, og hvis den blev gennemført til bunds i dag, ville den medføre en øget import af varer, som vi under en valutaknap situation bedst kunne undvære, af varer, som ikke fremmer vor produktion, vor genopbygning, og ikke giver noget bidrag til produktion og beskæftigelse. Der er vel flere forklaringer på, at det forholder sig på denne måde, men givet er det, at medens en liberalisering i den grad sætter importen i vejret, giver den ikke tilsvarende muligheder for en forøget eksport. Derfor må vi, når vi skal være saglige og ikke demagogiske, se den kendsgerning i øjnene, at liberaliseringen er ensbetydende med større valutaforbrug, større valutaunderskud, vel at mærke så længe liberaliseringen foregår under de vilkår, der bydes dansk erhvervsliv i øjeblikket fra almindelig europæisk og verdensmarkedsmæssig side. Det er disse vilkår, vi fra regeringens side ønsker ændret, inden vi vil gå videre med liberaliseringen, og det er mit indtryk, at den allerstørste del af Danmarks erhvervsliv, og iøvrigt af denne rigsdag, står bag regeringen i dette synspunkt.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke havde nogle betragtninger over antallet af embedsmænd. Det er måske ubeskedent af mig, men vel alligevel på sin plads at fremhæve, at i den tid, jeg har været handelsminister, er antallet af embedsmænd i direktoratet for vareforsyning faldet fra godt 1 100 til under 800 — jeg anfører disse tal efter hukommelsen, men de er sikkert rigtige —, og i prisdirektoratet har en tilsvarende nedgang i embedsmændenes antal fundet sted.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke svang sig op til den store sociale harmes højde i omtalen af boligforholdene i Dannebrogsgade og Istedgade. Må det være mig tilladt at gøre det ærede medlem hr. Viggo Starcke opmærksom på, at disse boliger, der ganske rigtigt er lidet menneskeværdige, er bygget i Danmarks liberalistiske periode. Må jeg spørge det ærede medlem hr. Viggo Starcke om, hvem det var, der sanerede Borgergadekvarteret. Mig bekendt skete denne sanering

under et socialdemokratisk københavnsk bystyre. Lad mig spørge det ærede medlem hr. Viggo Starcke: Hvem byggede de nye, de moderne, de sunde arbejderboliger på Bispebjerg? De er bygget af arbejdernes kooperative boligforeninger og ikke af den private kapital.

I sit første indlæg fremsatte det ærede medlem hr. Viggo Starcke nogle undrende betragtninger over, at man fra dansk side i de løbende forhandlinger med Spanien tilsigtede en aftale af et noget mindre omfang, end vi måske kunne få den. Om vi kunne få den større, kan ingen vide, for forhandlingerne er ikke afsluttet, men det er rigtigt, at vi tilstræber en noget mindre aftale, end der måske er mulighed for at få. Hvorfor? Ja, forklaringen er i virkeligheden af den bedste købmandsmæssige karakter. Vi ønsker ikke at indgå en handelsaftale med Spanien, hvorunder vi beslægtet en meget stor del af vore eksportmuligheder for fisk og kartofler. Og hvorfor ikke? Af den gode grund, at disse varer med et købmandsmæssigt bedre resultat kan afsættes til andre lande. Vi kunne f.eks. sælge fisken til Portugal i stedet for til Spanien. Vi regner med at have gode muligheder for at sælge kartoflerne til Argentina i stedet for til Spanien. Vil det ærede medlem hr. Viggo Starcke benægte, at portugisisk og argentinsk valuta er bedre end spanske sydfrugter? Vil det ærede medlem benægte, at det er klogt ikke på forhånd at binde hele sin eksportkapacitet til det dårligste marked?

Det var ikke det ærede medlem hr. Viggo Starcke alene, der optrådte som handelspolitisk specialist. Også det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde synspunkter at gøre gældende på dette område og optrådte påny som uofficiel handelspolitisk gesandt for Østeuropa. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremhævede, at en faktisk nedgang i samhandelen med en række østeuropæiske lande er indtrådt. Jeg kan være enig i at beklage dette og må erklære mig enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der anlagde den vurdering, at vi fra dansk side, uanset kold krig eller hvilke udenrigspolitiske tilstande der iøvrigt kan forekomme, skal og må tilstræbe den størst mulige samhandel med Østeuropa. Vi finder det derfor beklageligt, at vor samhandel med en række østeuropæiske lande er gået baglæns. Men hvorfor er den gået baglæns? Er det så sikkert, at det er Danmarks skyld? Jeg kunne nævne her, at den handelsaftale, vi har med Sovjetunionen, er udløbet. Det betyder ikke,